

מד:

עין משפט
נר מצוה

ומגלה השביעי יביא קרבנו בשמיני. כדכתיב בפרשה וּגְלַח (חא) ראשון ביום טוהרו ביום השביעי יגלחנו וביום השמיני יביא שתי חורים וכנס לאסם: "א"ר' ברפון מה בין זה לטעמינו. שנאמר בפרשת מלוע בתגלת שנה וזה ביום

הַשְׁמִינִי] יִגְלֶה אֶת כָּל שְׁעוֹ וּכְכֹן
בְּגִדָיו כְּמוֹת? וְטָרַח וְדִוָּן [הַשְׁמִינִי]
וְיָקָה שֶׁנִּי כְּכֵסִים וְכֻבְּסָה אֶחָת וְגו'
שְׁמִינִי? מִקֵּץ דְּמִשְׁרָא [א] יִגְלֶה כְּשִׁמְנִי
יִבְרָא [א] תָּמַד כְּמִשְׁעִי: א"ל שֶׁהַשְׁמִינִי
תִּלְתֵּיהֶם יִצְמִיזוּ אַחֵר [הַיִּיטִי] ג' ו' ו'
וְתִמְצֹרֶה שְׁטֵרֶתוֹ תִּלְתֵּיהֶם בְּתַנְהֻלָּתוֹ אָף
שֶׁנִּי טֻבֵּל ג' טָרַח לְטֻבּוֹל פֶּסַע אַחֶרֶת
אֶחָד יִגְלֶה וְאֶם כֵּן יִשְׁטוֹל יִשְׁטֹף לְגִלְתּוֹ
עַד ח' נִקְרָא טֻבּוֹל יוֹם וְאִינוּ מֵבִיא
קִרְבָּנָתוֹ אֲלָא א"כִּי הִיא מְעֻרֵּב שֶׁשֶׁ
שִׁמְנֵיהֶם הִפְסֵדָה הַכְּמוֹת שִׁטְיָהר מְטוּמָאֵת
מְצֹרֶה הַבִּקְשָׁה קִרְבָּנָתוֹ [א] [אֶם כֵּן]
אֵין צִדֵּק לְשֵׁם קִרְבָּנוֹת:

קַבְלָה מִיְּהוָה רַבִּי טְרַפִּין מֵרֵי עֵקֶבֶד נִזְרָה שְׂגִילָה בְּשִׁמְעִי מִצִּיּוֹן קִרְבָּנֹתָיו (בְּשִׁמְעִי) אִלָּא: **רַתְנֵי** חֶלֶץ שְׂגִילָה בְּשִׁמְעִי שְׂבִיבֵי קִרְבָּנֹתָיו בְּחִשְׁבֵּי. וְקִסֵּי לִיהִי לְהַסִּים דְּגִבִּי נִזְרָה מִתְּמִיחָא וְהַסְתָּא מִמְּדַחְתָּא: בְּשִׁלְמָא אִי לֹא קִבְּלָה מִיְּהוָה הָא מִנִּי רַבִּי הִיא אִלָּא אִי קִידִּקְבָּלָה לְכַ"ע לִיתִי קִרְבָּנֹתָיו בְּשִׁמְעִי: **הָא** דִּלָּא טַבֵּל בְּשִׁבְעִי. הָא דְּמִנִּי הֵלֵךְ אַחֲמִין: לְטוֹבֵל עַד בְּשִׁמְעִי וְהֹאִילֵּי וְקִסֵּי רַחֲמָנָא שְׂבִיבֵי נִזְרָה

קרבנות בטהרה וצבדו¹¹ עבול יום לא יביא קרבנות גם אל ישלח
קרבנות: **אמר אביי**. הא דתניא¹² גבי זב כחצי פרסתא מזורע
יטעה הוא מזבז ומספר לו שבעת ימים ורבנן בגדלו ורחץ בתים
ימים וטהר וזבין השמיני יקח לו שתי תורים וזבא לפני ה' אל פתח
המזבח ונתנם אל השמיני וזכר עליו הכהן וזכר וגו' אימתי הוא
זבא כשעבול מצדוע יום ועשה הערב שמש: ¹³ **(ובת"כ)** מלאכי כן
התורה יטבול עד ביום השמיני¹⁴ פי' שזיכל להטמא לעבול עד יום השמיני
התורה יטבול עד לפני ה' ¹⁵ כיצד הוא זבא אלא¹⁶ טבל מצדוע יום ועשה הערב
שמש ואז תתמה הרי פשעתי הרי נתנא טעבול יום אקור ליתכן
למתנה ליה דקאמר כיצד נכנס אלא אם כן טבל מצדוע יום הלא
טעבול יום דמה מותר ליתכן במתנה ליה וכן שמעתי¹⁷ בסמוך דרש
לומר דמשמע ליה קרא הרי ה' וזבא לפני ה' ביום השמיני מכלל
דקודש יום השמיני אקור ליתכן ד:

אלמנא קסבר טבול יום¹⁷ בוב דמי. כך היו אומרים חזרינו דרר
מקן צרני השעיה אחרי שאנו רואין דקיל לתנא דטבול
יוס דאסור¹⁸ ליכנס במחנה ליה אף כי טבול יוס דמת ושרי מותרין
מכלל קסברא ליה לתנא דטבול יוס דזב כוס (דפסוק קמה)¹⁹ לענין
דלחן שומטין וזורקין עליו וזאם המהין וטבל²⁰ עד יום השמיני כפי²¹ לזאם
לשלוח קרבנות דלחן²² שומטין וזורקין עליו דהכי יאירא בפי שמי דכרימות
דקף (י) למת²³ טבול יוס דזב כוס דמי חין שומטין וזורקין עליו ואמי
שמעתי שמצינ²⁴ לרקע טבול יוס כזב הואיל דטומאה עילא עליו מגופו
דאילו כבעי שמי דאזכר שמי מחוסר כפורים דאסור ליכנס במחנה
לזיה: **ואמינא** יהו אנה אמינא טעיה. כלומר לפי מה שסממו
דבריהן ולא פירשו מהיכא מוכיח המנהג דטבול יוס דזב אסור
ליכנס במחנה לזיה וזאת קסברא שומטין (ומדכתיב) וזאם ביום
השמיני ממלך דלחן טבול (בשמיטין) וזאם הוא וטבול יוס דאסור
ליכנס: דכתיב²⁵ עד שבע נשא גבי מיר טמא גיטול ראש ביום
טהרתו ביום השביעי יגלחנו וציוס השמיני יביא שמי תורים או
שמי בני יויה אל הכהן פתח אהל מועד וגוי יהיה ככש בן שמו
לגאסח וגוי יהי אימתי הוא מביא כשטבל ועשה הערב שמש:

[illegible]

מתני' תנחום עומאף כילד היה מזה בשלישי ובשביעי. ואמר
היה טובל שכן חובה על המזה על המזה מי מטאף בדמפוש בזה קרא בזה
חוקת המורה^א שלאחר הזאה עשויין טעילה והיה מגלה בן ביום
הרביעי^ב שביעי דכחבי ביה^ג וגילתו ראשו ביום שמיטתו ביום השביעי
וגילתו בזיוו השמיני יציא שמי מורס:

ואם גילח בשמיני מביא קרבנותיו כיום. (א) השמיני עלתמו: אמר לו רבי ערסון מה בין זה למזורה? שאף כן שטינו במזורה (ב) שאף הוא תנחלתו שניה בשמיני בדמפרס דיה קרא (ויקרא ד) וגילה את כל שערו ורחץ במים ועובר ויבש מחוק להטיל שבעת ימים ודיוס השביעי וגלה את כל שערו ומביא קרבנותיו בשמיני (ב) ואם גילה בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני (ב) אמר לו. אין צויהן כלום לענין הבאת קרבין: אלא שזו.

המיר ספרו מלחמה בימיו (1935) כיון שחש וטעל זה סטור דרמטי וגילן רשעו שזו ספרו דרמטי שזכר הוא סטור ועומד כשהוא מגלג ואפילו אם אינו מגלג בו כיום: **המיר ספרו מלחמה בימיו (1935)**

ל ועשה הערב שמש
יום של זב כזב דמי
א מעתה גבי נזיר
יהביא אותם אל
מועד אימתי הוא
עשה הערב שמש
מכר

בשביעי עד לשמיני אינו יכול להביא קרבנותיו ביום עד התשיעי. אבל מזרע המגלה וטובל ביום שמיני שלו יכול להביא קרבנותיו ביום ואינו צריך הערב שמש לפי שהוא טהור ועומד משעת טבילה ראשונה שעל תגלחת הראשונה ביום כחצי ציה וטהר: **גמ'** קיבלה מים. רבי ערפון שאל גילה דמי גילה נזיר בשמיני יכול להביא קרבנותיו ביום ב' ואינו צריך הערב שמש (שמיני עומד) ואינו צריך להחמין עד התשיעי: ס"ט דמי הלל גילה נזיר בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני. וז"ל לא קיבלה מים: אמר רבא. לעולם קיבלה והא דאמרת אס אימא דקיבלה מים ליתא בשמיני (ד) אבל קסאי דכי אמרי אס גילה בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני (ד) אבל בשמיני. דהי ערב שמש אס דמי הלל גילה נזיר בשמיני קרבנותיו

בתנאים כאלו, שבהם המעורבות של הממשלה היא כמעט כולה, יש להבחין בין שני סוגים של מעורבות: מעורבות ישירה ומעורבות עקיפה. במעורבות ישירה, הממשלה היא זו שמתערבת ישירות, למשל, באמצעות מינוי ופיקוח על המנהלים, או באמצעות מינוי ופיקוח על המורים. במעורבות עקיפה, הממשלה מתערבת באמצעות מינוי ופיקוח על המנהלים, או באמצעות מינוי ופיקוח על המורים, או באמצעות מינוי ופיקוח על המורים, או באמצעות מינוי ופיקוח על המורים.

אין דמותר ליכנס לעורה לא עשה הערב שמת לא ה' אלמא
אקסבר טבול ויש על זו כוב טבול. דמי היי דזא אסור ליכנס במזבח
לעורה דהיינו עורה לא נמי טבול ויש על זו אלמא מנסה גבי חזיר
דכתיב וגלה ^(א) את ראשו כיום טהרהו כיום טהרתי וגלגלתי ומכיו
מכרהו וכו' השמיני יצא שתי תורים וגו' ינמא ממי הכי אימתי
הוא בא בזמן שטבל והעריב שמשו אבל מקמי הכי לא:
מכדי

וַיֵּלֶךְ אִם לֹא גִיּוֹת. 7. יָלַד דְּמִיר. 8. יָלַד מֶלֶךְ חֲנִינִי. 9. יָלַד מִירֵי שֶׁמֶמֶן. 10. יָלַד דְּהוּלִי. 11. דְּמִיר וְכֹל לִפְנֵי הָאָדָם. 12. גִּבּוֹר זֶרֶם. 13. חֲסִיד שְׁמִיר נִמְחָק. 14. יִרְמָחַם כָּל הָרִשְׁוֹנִים וְכֹל לִפְנֵי. 15. יָלַד אֵלֶּה אִם קָ. 16. יָלַד וְכֹל אֵלֶּה. 17. יָלַד טַבִּי יוֹם דְּרֹב מֶלֶךְ. 18. יָלַד אֵלֶּה מִיר. 19. יָלַד מֶלֶךְ. 20. יָלַד דְּלֵא. 21. יָלַד אֵלֶּה. 22. יָלַד אֵלֶּה. 23. יָלַד שְׁרָע. 24. יָלַד גִּבּוֹר נִרְמָחַם. 25. יָלַד מֶלֶךְ.

למעל ג' ראיות. ובהאי קרא נמי כחיס מזווי דדרשינן מקצת זוכו דהיינו זב בעל ב' ראיות: ואמיני גבי גזיר נמי דכתיב כ' נשא גבי גזיר טמא כיום דהו' יללחו וכיום דה' יביא ב' תריס א' ב' כני

מסורת הש"ס

א) [כריתות י, ב] [ג' לי יחא]
שתי תורים וגו', ג) [כמדכר
יט, ד] [שם ו, ה] [מלורע
פרשה ב, ו] [מלורע פרשה
ב]

תורה אור השלם

1. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה וְכֹא לִפְנֵי יי אל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְנַם אֶל הַבָּחַן:
2. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה אֶל הַבָּחַן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: כַּמְדַּבְּרִי

נוסחת הריב"ן

(א) זו ביום: (ב) דבשני
שלו: (ג) קרבנותיו זו ביום
בשמיני עלמו ואילו סי'
(ד) והוא דמכל: (ה) וה"ק
עשה הערב שמש אין לא
עשה הערב שמש לא הסי':

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ס מלחמ' וכו' וכו'
הדינן במלחמה וכו' וכו'
מוריס ובכש' לאשם
הספי': (2) ד"ה ולא בילת
לך ד"ה בילת
הספי': (3) ד"ה אמר ט'
וכו' עיט' מלחמה בחיב'
שקף א"ה בהגלת' שם
שמולח' כפני' חמדת'
וכו' שגגת' ימים וכו'
ביום הספי' יגלת' וכו'
רענות' כספי' א"ה
גילה בשמיו' כלל':
(4) ד"ה אמר לך ה"א
שם ד"ה נעלו וכו'
מחורב' שם' דשמיני'
ושכח': (5) ד"ה אמר
אמי וכו' הרב' שם'
דקב"ה וכו' ימים חמדת'
דקב"ה לו שם' מוריס':
(1) ד"ה אלא וכו' יגילת'
ולא כלל' וזכית' את'
מקום:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א תוס' ד"ה ח"ל ר"ע
 וכו' שמעתי ממך דמזכיר
 שגלה מל"ל: **ב** בא"ד
 שהסבא קרנעווער ח"ב
 נמחק מיבא ח"ב וי"צ אחר
 ק' וכן: ח"מ: **ג** ד"ה
 ובת"כ מלחמ"ל ק' מיבא
 ובת"כ נמחק וי"צ ובספ"ר
 ח"מ: **ד** בא"ד מלחמ"ל
 דקדוש יום השמיני אסור
 לירבם. מכל ע"י ח"מ
 דעושה צדקה אלה דינור
 אסור:

הגהות התוספות

1. חיבות ששמעתי ממך
2. ז"ל וריבם את
3. ז"ל ושמעתי
4. ז"ל
5. ז"ל דלף
6. חיבות

לחזק את אלהים. 12. י"ל לא
ה' זה שער נקטר כי"ד מ'.
ל' ויפ"מ. 20. י"ל לטוב.
3.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones